

статусу біженця чи додаткового захисту) і пропонує швидкий і спрощений шлях для громадян України до доступу до захисту в усьому ЄС.

Таким чином, на сьогодні для осіб, що отримали захист від війни в межах України, встановлено статус ВПО, а для тих, хто отримав захист в країнах ЄС, міг набути міжнародного захисту біженця або набутити статусу тимчасового захисту.

Список використаних джерел:

1. Дяченко А. Напрями підвищення рівня інтеграційної спроможності внутрішньо переміщених осіб в Україні. *Державне управління та місцеве самоврядування*. 2018. Вип. 3 (38). URL: file:///C:/Users/User/AppData/Local/Temp/dums_2018_3_10.pdf.
2. Тищенко Н. І., Пироцький Б. Ю. Внутрішньо переміщені особи в Україні як проблема сьогодення. *Соціологічні науки: науковий журнал*. Чернігів: ЧНТУ. 2014. № 10 (13). С. 124-126.
3. Про схвалення Концепції реалізації державної політики щодо соціального захисту населення та захисту прав дітей. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 26.08.2020 р. № 1057-р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1057-2020-%D1%80#Text>.
4. Council Directive 2001/55/EC of 20 July 2001 on minimum standards for giving temporary protection in the event of a mass influx of displaced persons and on measures promoting a balance of efforts between Member States in receiving such persons and bearing the consequences thereof. 2001. URL: <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2001/55/oj>.

КУБЕЦЬКА О. М.,

доцент кафедри

аналітичної економіки та менеджменту

Дніпропетровського державного

університету внутрішніх справ,

кандидат економічних наук, доцент

ЗВІТНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА: ЇЇ ВИДИ ТА КОРИСТУВАЧІ

Основне призначення фінансової звітності – надати внутрішнім та зовнішнім користувачам правдиву і достовірну інформацію про майновий та фінансовий стан підприємства, про фінансові результати та ефективність господарювання за звітний період.

Користувачами фінансової звітності є фізичні та юридичні особи, які потребують інформації про діяльність підприємства для прийняття рішень (рис. 1).

Внутрішні користувачі – це засновники, учасники, яких цікавить результат діяльності підприємства, і відповідно, які дивіденди будуть виплачені за результатами року.

Зовнішні користувачі – це ті підприємства чи фізичні особи, які мають певні фінансові інтереси й зацікавлені в інформації про підприємство.

Засновники, учасники зацікавлені в інформації про фінансовий стан та результати діяльності підприємства, його прибутковість для прийняття рішень про розширення сфери діяльності тощо [2].

Органи, до сфери управління яких належить підприємство, потребують достатньо широкого спектру інформації і, як правило, крім державної, впроваджують відомчу звітність, з якої отримують інформацію з окремих галузей діяльності, стану збереження власності, фінансових результатів, витрат тощо.

Органи державного контролю та регулювання (Міністерство фінансів, Державна податкова адміністрація, Державний комітет статистики) на підставі даних звітності здійснюють контроль за своєчасністю і повнотою розрахунків з державною податковою системою та іншими позабюджетними фондами, узагальнюють дані за галузями діяльності народного господарства, а також приймають рішення про приватизацію та акціонування підприємств.

Органи виконавчої влади (фінансові органи) здійснюють контроль за бюджетним фінансуванням та використанням цих коштів.



Рис. 1. Користувачі звітності підприємства

Дійсні інвестори – це ті, що надають підприємству кошти у вигляді довгострокових позик і кредитів, цікавляться сумою прибутку та доходів, які вони отримують на вкладені кошти. Потенційні інвестори вивчають інформацію бухгалтерської звітності, приймають рішення про доцільність вкладення коштів.

Банківські й кредитні установи, вивчаючи й аналізуючи звітність підприємства, приймають рішення про ефективність надання кредитів і позик та ймовірність їх своєчасного повернення з відсотками.

Постачальники та інші кредитори впевнюються в платоспроможності клієнтів і можливості погашення заборгованості або необхідності створення резерву сумнівних боргів [3].

Клієнти, покупці, замовники визначають місце підприємства на ринку товарів і послуг та приймають рішення про подальші ділові стосунки на предмет отримання необхідних товарів і послуг.

Профспілки, вивчаючи звітність, відстежують дотримання підприємствами своїх зобов'язань з оплати праці, соціального захисту, а також готують пропозиції щодо ведення переговорів з роботодавцями з питань оплати праці робітників.

Конкуренти, оцінюючи фінансовий стан підприємства та його місце на ринку товарів і послуг, шукають слабкі сторони в його діяльності з метою підризу ділової репутації. Метою такої звітності є забезпечення загальних інформаційних потреб широкого кола користувачів, які покладаються на неї як на основне джерело фінансової інформації під час прийняття економічних рішень (табл. 1).

Таблиця 1

Інформаційні потреби основних користувачів фінансової звітності

Користувачі звітності	Інформаційні потреби
Інвестори, власники	<ul style="list-style-type: none"> – придбання, продаж та володіння цінними паперами; – участь у капіталі підприємства; – оцінка якості управління; – визначення суми дивідендів.
Керівництво підприємства	<ul style="list-style-type: none"> – регулювання діяльності підприємства.
Банки, постачальники та інші кредитори	<ul style="list-style-type: none"> – забезпечення зобов'язань підприємства; – оцінка здатності підприємства своєчасно виконувати свої зобов'язання.
Замовники	<ul style="list-style-type: none"> – оцінка здатності підприємства своєчасно виконувати свої зобов'язання.
Працівники підприємств	<ul style="list-style-type: none"> – оцінка здатності підприємства своєчасно виконувати свої зобов'язання; – забезпечення зобов'язань підприємства перед працівниками.
Органи державного управління	<ul style="list-style-type: none"> – формування макроекономічних показників.

За підсумками роботи на підприємствах складаються різні види та форми звітності, які можна згрупувати за певними ознаками. За економічним змістом та джерелами інформації розрізняють: бухгалтерську; статистичну; оперативно-технічну; податкову звітність.

Бухгалтерська звітність містить показники виробничо-фінансової діяльності підприємства. Вона складається на підставі даних синтетичного і аналітичного обліку, підтверджується первинними документами, використовує також дані оперативної та статичної звітності [1].

Статистична звітність представляє собою систему кількісних та якісних показників, вимірювання та узагальнення яких не характерне для бухгалтерського обліку, призначена для статистичного вивчення господарської діяльності підприємств і галузей економічної діяльності.

Оперативно-технічна звітність призначена для внутрішнього поточного контролю та управління підприємством на момент здійснення господарських операцій або одразу ж після їх завершення. Вона характеризує окремі фрагменти діяльності підприємства і містить дані про виконання плану поставок матеріалів, виробництва важливих видів продукції, а також про дотримання укладених договорів та фінансовий стан підприємства.

Податкова звітність подається до органів податкової служби і позабюджетних фондів. Характеризує стан зобов'язань підприємства, пов'язаних з нарахуванням і сплатою податків та інших обов'язкових платежів.

Отже, зміст звітності повинен бути таким, щоб наведені дані за своєю структурою і поданням були зрозумілі не тільки для бухгалтерів, економістів, а й для зовнішніх і внутрішніх користувачів. Фінансова звітність задовольняє інформаційні потреби користувачів щодо:

- придбання, продажу та володіння цінними паперами;
- часті в капіталі підприємства;
- оцінки якості управління;
- оцінки здатності підприємства своєчасно виконувати свої зобов'язання;
- забезпеченості зобов'язань підприємства;
- визначення суми дивідендів, що підлягають розподілу;
- регулювання діяльності підприємства;
- інших рішень.

Список використаних джерел:

1. Зоріна В. Н., Осадча Т. С., Зорін Г. Г. Фінансова звітність підприємств: навч. посібник (2-ге вид., доп. і перероб.). Київ: Центр навчальної літератури, 2010. 200 с.
2. Максимова А. В., Гнидюк М. Г. Фінансовий аналіз звітності, складеної за МСФЗ. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки.* 2018. Вип. 32. С. 185-189.
3. Тютюнник П. С., Маляровський Ю. Д. Фінансова звітність: навч. посібник. Харків: Вид-во ХДЄУ, 2006. 256 с.